

PORVARISTO JA REFORMISMI

„Retshin” järkeilyt päivänpolttavasta lakkokysymyksestä ansaitsevat työläisten suuren huomion.

Liberaalinen lehti esittää viralliset tiedot lakkoliikkeestä:

Vuodet	Lakkoja	Työläisiä (tuhansissa)
1905	13.995	2.863
1906	6.114	1.108
1907	3.573	740
1908	892	176
1909	340	64
1910	222	47
1911	466	105
1912	1.918	683

Mainitsemme ohimennen, että luvut vuodelta 1912 ovat ilmeisesti pienennettyjä: poliittisia lakkolaisia on laskettu olevan kaikkiaan 511 tuhatta. Heitä oli noin kaksi kertaa enemmän. Johdatamme niin ikään mieleen, että vielä vuoden 1912 toukokuussa „Retsh” kielsi sen, että työväenliikkeemme on luonteeltaan poliittista, ja vakuutteli, että koko liike on luonteeltaan yksinomaan taloudellista. Aikomuksemme kuitenkin on pysähtyä nyt asian toiseen puoleen.

Minkälaisen arvion antaa tästä ilmiöstä liberaalinen porvaristomme?

„Venäjän kansalaisten poliittisen tietoisuuden” (miksi vain *tietoisuuden??*) „perustarpeita ei ole tyydytetty”, kirjoittaa „Retsh”.

„Työväenluokka on kaikkialla kaupunkilaisväestön vilkkain ja vastaanottavaisin kerros... kansan toimintakykyisin kerros... Perustuslaillisissa oloissa... normaaleissa poliittisissa oloissa... ei olisi mennyt hukkaan (Putilovin lakon takia) kymmeniä tuhansia työpäiviä sellaisella tuotantoalalla, jolla nykyään, ulkoisten selkkausten takia, on erittäin suuri merkitys” (№ 19).

Porvariston katsantokanta on selvä. „Me” tahdomme harjoitettavan imperialismin, vieraiden maiden valtauksen politiikkaa. „Meitä” häiritsevät lakot. „Me” menetämme lisäarvon „hukkaan menneiltä” työpäiviltä. „Me” tahdomme riistää työläisiä yhtä „normaalisti” kuin Euroopassa.

Mainiota, herrat liberaalit! Pyrkimyksenne on oikeudenmukainen, olemme valmiit kannattamaan tavoitettanne... ellei... *ellei* se ole kuollut, tyhjä!

„Retsh” jatkaa: „Preussin valtiomiehet (olisi pitänyt sanoa: Preussin tilanherrat) eivät „*legalisoineet sosialidemokraattista puoluetta*” myötätunnosta vapauksia kohtaan. Reformit tuottavat vastaavia tuloksia, kun ne toimeenpannaan aikanaan”.

Sellaista on porvaristomme loppuunkehitetty reformismi. Porvaristo rajoittuu huokailuihin, se haluaa saada Purishkevitshit vakuuttuneiksi loukkaamatta heidän etujaan, se haluaa tehdä sovinnon Purishkevitshien kanssa syrjäyttämättä heitä. Jokaiselle ajattelevalle ihmiselle pitäisi olla selvää, että tunnus „socialidemokraattisen puolueen legalisoimisesta” on *objektiiviselta* merkitykseltään (t.s. riippumatta erillisten ryhmäkuntien hyvistä aikeista) tämän tyhjämpäiväisen ja voimattoman porvarillisen reformismin erottamaton osa.

Tähdennämme vain seuraavaa. Bismarckin onnistui toimeenpanna reformit vain siksi, että hän ylitti reformismin puitteet: kuten tunnettua, hän toimeenpani eräitä „vallankumouksia ylhäältä käsin”, hän ryöväsi maailman eräältä rikkaimmalta maalta 5 miljardia frangia, hänellä *oli mahdollisuus* antaa kultavirtojen ja ennenkuulumattomien sotilaallisten menestysten päihdyttämälle kansalle yleinen äänioikeus ja todellinen oikeusjärjestys.

Luuletteko, herrat liberaalit, että jokin tuontapainen on mahdollista Venäjällä?? Minkä vuoksi te sitten jopa Arkan gelin zemstvo-kysymyksen (olipa sekin „reformi”!) johdosta julistitte, että reformit ovat Venäjällä toivottomia??